

Основними завданнями наукових гуртків є: 1) оволодіння студентами науково-пізнавальною методологією, розвиток наукового мислення та аналітичних здібностей, розширення кругозору й ерудиції; 2) вивчення та узагальнення передової економічної практики за відповідними напрямками; 3) забезпечення більш повного засвоєння навчального програмного матеріалу та поглиблення знань з дисциплін, що вивчаються.

Варто наголосити, що суттєву роль у процесі формування особистості студента — молодого дослідника відіграє викладач, який поєднує у собі функції науковця, педагога, наукового керівника, порадирика і друга. Саме викладач через інтеграцію навчальної і наукової діяльності безпосередньо впливає на якість професійної підготовки студента, формування його науково-дослідної культури. Доречно згадати слова лауреата Нобелівської премії І.І. Мечникова, який влучно висловився про вченого М.І. Пирогова: «...Завдяки моєму науковому керівникові я маю можливість спокійно віддатись науковій роботі. Він при цьому показав себе доброзичливим керівником, симпатичний характер якого запам'ятається мені на все життя».

В умовах інтеграції соціокультурних та економічних систем ключовим завданням вищої школи є формування фахівців нового типу, у яких розвинуто глобальне мислення, комунікативні та аналітичні здібності, технічні навички. Це стає можливим за рахунок організації навчального процесу з акцентом на науково-дослідній роботі студентів за активної участі викладачів. Такий підхід неодмінно сприятиме підвищенню рівня якості вітчизняної освіти, зміцненню її конкурентних позицій на світовому ринку освітніх послуг.

*Івченко Л.В., к.е.н, доцент
кафедри обліку підприємницької діяльності*

СКЛАДОВІ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ОСВІТНЬОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Необхідність докорінної зміни освітньої парадигми на сучасному етапі розвитку суспільства, економіка якого базується на інформаційних технологіях, ще тільки починає усвідомлюватися освітою. В той же час реальні психологічні процеси у житті нинішніх поколінь, особливо молоді, яка стоїть на порозі самостійного професійного життя, свідчать про те, що освіта серйозно відстає від потреб життя.

Практика показує, що інноваційні технології загалом і, зокрема, в освіті створюються та запроваджуються найбільш ефективно в країнах, де фінансування науки й освіти відповідає вимогам часу. Розглянемо поняття, якими найбільше часто користуються, здійснюючи інноваційну освітню діяльність.

Інноваційна педагогічна технологія — цілеспрямоване, систематичне й послідовне впровадження в практику оригінальних, новаторських способів, прийомів педагогічних дій і засобів, що охоплюють цілісний навчально-виховний процес від визначення його мети до очікуваних результатів.

Управління педагогічними інноваціями — вид соціального управління, що підтримує цілеспрямованість і організованість інноваційних процесів у системі освіти.

Педагогічні інновації — це результат творчого пошуку оригінальних, нестандартних рішень різноманітних педагогічних проблем.

Прямим продуктом інновацій є: нові навчальні технології, оригінальні виховні ідеї, форми та методи виховання, нестандартні підходи в управлінні.

Інновації в освіті прийнято ділити на такі групи: інновації в змісті освіти (навчальні програми, підручники, посібники тощо); інновації в технології процесу навчання і виховання; інновації в організації навчально-виховного процесу; інновації в системі управління освітою.

Під інноваційним розвитком освіти слід розуміти комплекс створених та запроваджених організаційних і змістових нововведень, розвиток низки факторів та умов, необхідних для нарощування інноваційного потенціалу освітньої системи. Такий складний психолого-педагогічний процес вимагає чітко спланованих системних дій з боку всіх освітянських структур, які в своїй сукупності складають основу інноваційної політики.

Інноваційне навчання — це зорієнтована на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості.

Інноваційність необхідно розглядати не тільки як налаштованість на сприйняття, продукування і застосування нового, а насамперед як відкритість та демократичність освітньої системи. Стосовно особистісного чинника педагогічної діяльності це означає:

— відкритість вихователя до діалогічної взаємодії з вихованцями, яка передбачає рівність психологічних позицій обох сторін;

— відкритість культурі й суспільству, яка виявляється у прагненні педагога змінити дійсність, дослідити проблеми та обрати оптимальні способи їх розв'язання.

Інноваційний шлях розвитку освіти підвищив актуальність інтелектуального і креативного ресурсів, які разом виконують функцію «соціального ліфту», що підіймає людину на вищі щаблі суспільства. Враховуючи той факт, що з часом у всьому світі все очевиднішим виявляється протиріччя науково-технічного прогресу і духовності людини, зростає значення духовного потенціалу педагогічних систем.

Калабухова С.В., к.е.н., професор
кафедри обліку в кредитних і бюджетних установах та економічного аналізу

ТРАНСФОРМАЦІЯ ЗМІСТУ НАВЧАННЯ ТА ОСВОЄННЯ НАУКИ «АНАЛІЗ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ» ПРИ АКАДЕМІЧНІЙ ПІДГОТОВЦІ БУХГАЛТЕРІВ-МЕНЕДЖЕРІВ

У Вступі до Міжнародних стандартів освіти професійних бухгалтерів зазначено: «Професійні бухгалтери дедалі частіше повинні бути технічними експортерами інформації та звітності, що мають блискучі комунікативні навички і здатні відповідати вимогам, які висуває нова економіка, що ґрунтується на знаннях».

Слід додати, що в умовах становлення економіки знань також зростає потреба сучасного ринку праці у висококваліфікованих бухгалтерях-менеджерах, які володіють академічними знаннями та системним аналітичним мисленням, що зумовлює необхідність трансформації підходів до розвитку аналітичної компетентності майбутніх бухгалтерів у процесі їх академічної підготовки у вищій школі.

Фахівці Міжнародного департаменту стандартів для навчання, досягнення та освіти (IBSTPI — International Board of Standards for Training, Performance and Instruction) поняття компетентності визначають як спроможність кваліфіковано здійснювати свою діяльність, виконувати поставлені завдання. Одним із головних завдань сучасного бухгалтера-менеджера є формування для зовнішніх та внутрішніх користувачів якісної, достовірної і повної інформації про вартість і рух майна суб'єкта господарювання, про процес відтворення суспільного продукту суб'єктом господарювання, про правові відносини, що виникають між суб'єктами господарювання. Відповідно, сучасний бухгалтер-менеджер несе юридичну і моральну відповідальність за законність зафіксованих господарських операцій і за ефективність використання фінансових і матеріальних ресурсів суб'єкта господарювання. А тому він повинен вміти аналізувати облікову інформацію.

Аналітичне мислення сучасного бухгалтера-менеджера є основним інструментом наукового пізнання причинно-наслідкових взаємозв'язків між даними, які формуються в обліковій системі підприємства. Аналітична компетентність дозволяє надати керівництву доказову і достовірну інформацію, що необхідна для прийняття управлінських рішень. Тому розвиток аналітичної компетентності бухгалтера-менеджера вимагає формування у нього відповідного понятійного апарату.

Усі базові поняття, котрі потрібні для формування аналітичної компетентності сучасного бухгалтера-менеджера, можна систематизувати за такими рівнями знань: 1) діалектика + економічна теорія, за допомогою яких формується фундаментальна компонента аналітичної компетентності; 2) фінансовий облік + внутрішньогосподарський (управлінський) облік (контролінг) + аудит, за допомогою яких формується фахова компонента аналітичної компетентності; 3) маркетинг + фінанси підприємств + логістика + менеджмент, за допомогою яких формується управлінська компонента аналітичної компетентності; 4) право + організаційна поведінка, за допомогою яких формується соціальна компонента аналітичної компетентності.

Ключовим аспектом трансформації виступає модернізація. Трансформуючи зміст навчання з науки «Аналіз господарської діяльності» в напрямку посилення наукової складової, насамперед необхідно модернізувати структуру викладання тем навчального матеріалу. Загалом до одного з головних системоутворюючих елементів освоєння будь-якої науки відносять міждисциплінарні зв'язки. Тому для посилення наукової складової при вивченні предмета аналізу господарської діяльності з точки зору академічної підготовки бухгалтерів-менеджерів, пропонується структуру змісту освітньої діяльності з даної науки доповнити окремим розділом «Аналіз господарської діяльності в системі наук». Цей розділ необхідно наповнити темами, що розкривають внутрішній зв'язок предметної області аналітичних до-